

ПРОТОКОЛ

№ 524

гр. С., 06.11.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – С., ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на шести ноември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Мартин Д. Данчев
Членове: Мая П. Величкова
Галина Хр. Нейчева

при участието на секретаря ИЛКА Й. ИЛИЕВА
и прокурора М. Р. Р.

Сложи за разглеждане докладваното от Мартин Д. Данчев Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20232200600568 по описа за 2023
година.

На именното повикване в 09:45 часа се явиха:

Жалбоподателят-подсъдим С. К. М., редовно призован, се явява лично и
с адв. Г. Д. от АК-С., редовно упълномощена за тази инстанция.

Адвокат Н. К. от АК-С., редовно призован, не се явява.

Окръжна прокуратура-С., редовно призована, се представлява от
прокурор М. Р..

ПОДС. М.: Отказвам се от защитата на адв. Н. К.. Желая да ме защитава
пред Окръжния съд само адв. Г. Д..

СТРАНИТЕ: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма законни пречки за даване ход на делото, поради
което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото и го **ДОКЛАДВА**.

Производството пред въззивната инстанция е образувано по въззивна
жалба от адв. Н. К. от АК-С., упълномощен защитник на подсъдимия С. К. М.,
както и по въззивна жалба и допълнителна въззивна жалба от адв. Г. Д. от
АК-С., също упълномощен защитник на подсъдимия С. М. против присъда №
6/15.05.2023 г., постановена по НОХД №167/2023 г. по описа на Районен съд-
К..

С атакуваната присъда подсъдимия С. К. М. е признат за виновен в това, че на 28.12.2021 г. в с. Г., общ. К. по ул. „С. В.“, управлявал моторно превозно средство – лек автомобил, марка „Ф.“ с рег. № ... в едногодишния срок от наказването му по административен ред с наказателно постановление № 000388/01.09.2017 г., издадено от началника на РУ-гр. Е. при ОД на МВР-Я., влязло в сила на 26.02.2021 г. за управление на МПС без съответно свидетелство за управление, извършил такова деяние, поради което и на основание чл. 343в, ал. 2 от НК е осъден на една година „Лишаване от свобода“, което да изтърпи при първоначален строг режим и на „Глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева.

Със същата присъда подсъдимият М. е признат за виновен в това че на 28.12.2021 г. в с. Г., общ. К. по ул. „С. В.“, в качеството си на водач, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил, марка „Ф.“ с рег. № ..., противозаконно пречил на органи на властта – полицейски служители в участък Г. – РУ К. при ОД на МВР- С. – командир на отделение И.К.Ц., полицаи Г.И.Ц. и полицаи Г.В.А. да изпълнят задълженията си по чл. 30 ал.1 т.5 от Закона за МВР, като нарушил задълженията си по чл. 170 ал.4 от ЗДвП – не оказал съдействие на контролиращ орган, а именно при своевременно подаване на ясен сигнал със стоп палка по МВР образец за спиране, за извършване на проверка от органите за контрол е осуетил извършването на проверката като неспрял и чрез активно бягство, отказва да изпълни нарежданията на полицейските органи, поради което и на основание чл. 270 ал.1 от НК е осъден на осем месеца „Лишаване от свобода“, което да изтърпи при първоначален строг режим.

На основание чл. 23 ал.1 от НК на подсъдимия М. е определено едно общо наказание в размер на една година „Лишаване от свобода“, което да изтърпи при първоначален строг режим към което присъединява наказанието „Глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева. Осъденият да заплати

С въззивната жалба, депозирана от адв. К., упълномощен защитник на подсъдимия М., присъдата на Районен съд-К. се обжалва изцяло и се определя като материално и процесуално незаконосъобразна, необоснована, а наложеното наказание – за явно несправедливо. Настоява се за отмяна на атакуваната присъда и за постановяване на нова присъда, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатите му обвинения.

С въззивната жалба, депозирана от адв. Д., упълномощен защитник на подсъдимия М., присъдата на Районен съд-К. се атакува също изцяло, като се определя като незаконосъобразна, необоснована и неправилна, а наложеното наказание – за явно несправедливо. В тази връзка се заявява, че подсъдимият е признат за виновен, въпреки че обвинението не е доказано по несъмнен начин, както и е възприета фактическа обстановка, която не се подкрепя от доказателствата по делото. По отношение на наложеното наказание се твърди, че същото е явно несправедливо, тъй като очевидно не съответства на обществената опасност на деянието и дееца и е налице незначителност на

обществената опасност, която се формулира от спецификите и на самата престъпна дейтелност, както и на целите по чл.36 от НК. Настоява се за отмяна на атакуваната присъда и за постановяване на нова присъда, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатите му обвинения. Алтернативно се настоява за изменение на присъдата и за намаляване на размера на наложеното наказание.

Впоследствие е депозирана допълнителна въззивна жалба от адв. Г. Д. от АК-С., упълномощен защитник на подсъдимия С. К. М., в която се навеждат конкретни съображения и възражения в подкрепа на оплакванията срещу атакувания съдебен акт. Най-напред се обосновава теза, че наказателното преследване е погасено по давност спрямо обвинението по чл.343в ал.2 от НК и в тази връзка се сочи тълкувателно постановление №1 от 27.02.2015 г. на ВАС, като се твърди, че разпоредбата на чл.11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в НК. Заявява се, че нарушението, за което се ангажира административно наказателната отговорност е извършено през 2015 г., а НП е издадено на 01.09.2017 г., връчено през 02.2021 г. и съгласно цитираното тълкувателно постановления приложение намират нормите на чл.81 ал.3 вр.чл.80 от НК и административното производство би следвало да бъде прекратено през 2019 г. Сочи се, че деянието за което е признат за виновен подсъдимия е с правна квалификация чл.343в ал.2 от НК и за да е съставомерно от обективна страна деянието по чл.343в ал.1 от НК е необходимо деецът да управлява МПС в срока на изтърпяване на наказание лишаване от това право, след като е бил наказан по административен ред за същото деяние, като в този ред на мисли престъплението, за което е осъден подсъдимия се явява несъставомерно. Навежда се и оплакване за допуснато абсолютно процесуално нарушение, основано на твърдение за съществени непълноти в мотивите на обжалваната присъда, липсата на ясна позиция по въпроса за допустимостта на конкретни доказателствени източници или части от тях, отсъствие на всякакъв задълбочен анализ на доказателствената съвкупност и по двете обвинения. В тази връзка се заявява, че в мотивите към присъдата се съдържа пресъздаване на фактологията, посочена в обвинителния акт, и солидаризиране с направения доказателствен анализ, без посочване на конкретните доказателства обсъждани от съда. Твърди се, че районният съд е приел за доказано без да посочи доказателствата, за които приема или съответно подкрепя тезата и се позовава на съдебна практика, но се заявява, че това следва да бъде съобразено с приетата за доказана фактология по делото, което не е било обективизирано в съдебния акт по дължимия от закона начин, което водело до пълна липса и непълнота в оценъчната дейност на съда. С оглед на това се твърди, че защитата не е в състояние да изложи доводи за съдебна преценка на процесуалната годност на доказателствата и доказателствените средства, както и за свидетелските показания на полицейските служители, тъй като няма такава т.е. в обжалваната присъда по отношение на всички доказателствени източници

липсва обсъждане или анализ. Заявява се, че допуснатите съществени непълноти в съображенията относно редица обстоятелства от значение за преценката на обективната и субективна съставомерност на деянието по чл.343в ал.2 от НК и чл.270 от НК, препятстващи възможността да се изведе действителната воля на решаващия съдебен състав, представлява нарушение от категорията на абсолютните такива. По отношение на престъплението по чл.343в ал.2 от НК се сочи, че същото е от категорията на формалните и изисква наличие на умисъл като форма на виновно поведение и съдът е направил такъв извод, но без да посочи на кои доказателства се основава. Заявява се, че наличието на очертаните субективни измерения на визираното престъпление следва да се установи с нужната степен на интензитет, чрез използването на всички способности и средства за доказване по НПК и въз основа на цялостен анализ на доказателствената съвкупност по делото, което първоинстанционният съд не е направил. По отношение признаването на подсъдимия М. за виновен по второто обвинение – по чл.270 ал.1 от НК, в допълнението към жалбата се заявява, че подсъдимият, ако е управлявал действително той автомобила, е имал задължение да спре на подадения му знак и в това му качество да бъде проверен, но отказът му да го стори е несъставомерен, доколкото изпълнителното деяние на това престъпление - „пречи“, предполага не просто бягство от предстояща проверка, а активно поведение, което може да включва думи или действия, насочени към оказване на съпротива по повод изпълнение задълженията на органа на власт. В този смисъл се цитира решение № 556 от 15.12.2012 г. по н.д. № 1780/2012 г. на І н.о. и се сочи, че от обективна страна е необходимо деецът с действие или бездействие да създаде пречка за осъществяване служебните задължения на органа на власт; че преченето следва да се отличава с по- висока степен на обществена опасност, т.е. да е годно да застраши обществените отношения, засягащи упражняването на правомощията на органа на власт. С оглед на това се обоснова извод, че в конкретния случай извършеното съставлява административно нарушение на разпоредбата на чл.175 ал. 4 от ЗДвП, като именно степента на обществената опасност е разграничителният критерий при преценката дали осъщественото деяние съставлява престъпление или административно нарушение, доколкото е безспорно, че законодателят свързва „противозаконното пречене на орган на властта“ по чл. 270 от НК с по-висока обществена опасност в сравнение с отказа за изпълнение на нареждане на органите за контрол и регулиране на движението по смисъла на чл.175 т 4 от ЗДвП, в който смисъл е решение № 16 от 24.02.2009 г. на ВКС по н. д. № 652/2008 г., ІІІ н. о. Аргументира се, че при положение, че полицейската проверка все пак е извършена - направена е справка сектор „Пътна полиция“ и на подсъдимия е съставен АУАН, твърдението за такова пречене на орган на власт да изпълни служебните си задължения, осъществяващо състава на престъплението по чл.270 ал. 1 от НК, е несъстоятелно. Соочи се, че според мотивите към присъдата, подсъдимият е нарушил като не е изпълнил задълженията си по чл.170 ал.4 от ЗДвП, което

не е престъпление, а е административно нарушение, а от друга страна е бил издаден АУАН т.е. по отношение на подсъдимия е реализирана както наказателна, така и административно-наказателна отговорност за едно и също деяние. И по отношение на това обвинение се навеждат доводите за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на обсъждане на доказателствения материал, като не ставало ясно на какво основание съдът е стигнал този извод, че подсъдимият е извършил престъпление, като описва, че е нарушил разпоредбата на чл.170 ал.4 от ЗДвП. По отношение на определеното наказание се обосновава оплакване, че същото е явно несправедливо като очевидно несъответстващо на обществената опасност на деянието и дееца, при наличие на незначителност на обществената опасност, която се формулира от спецификите и на самата престъпна дейтелност, както и на целите по чл.36 от НК. Настоява се за отмяна на атакуваната присъда в частта относно обвинението по чл.343в ал.2 от НК и прекратяване на наказателното производство. Настоява се за отмяна на атакуваната присъда и за постановяване на нова присъда, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатите му обвинения. Алтернативно се настоява за изменение на присъдата и за намаляване на размера на наложеното наказание.

След запознаване с въззивните жалби, с допълнението към втората от тях, както и с материалите по НОХД № 167/2022 г. по описа на Районен съд - К., съдът установи, че няма процесуални пречки за разглеждането на делото пред въззивната инстанция.

В жалбите не се съдържат искания за събиране на доказателства по делото. Съдът счита, че не е необходим разпит на подсъдимия, както и разпит на свидетелите и вещото лице. Не се налага да се допускат и разпитват нови свидетели и вещи лица по делото.

Съдът ДАВА ХОД на съдебното следствие.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за събиране на доказателства.

Адв. Д.: Нямам искания за събиране на доказателства.

ПОДС. М.: Нямам искания за събиране на доказателства.

Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ХОД на

С Ъ Д Е Б Н И Т Е П Р Е Н И Я:

ПРОКУРОРЪТ: Въззивните жалби срещу Присъда № 6/15.05.2023 г. по НОХД № 167/2022 г. на РС-К. са основателни. Първоинстанционният съд е

допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, което е довело до съществено нарушение на правата на страните в процеса. В хода съдебното следствие по НОХД № 167/2022 г. на РС-К. в съдебно заседание от 10.03.2023 г., съдът не е предоставил възможност на прокурора да изложи обстоятелства, включени в обвинението, като по този начин е нарушил нормата на чл. 276 ал.2 от НПК. Така страните са били лишени от правото си да се запознаят в съдебно заседание с фактическите обстоятелства, изложени в обвинителния акт в условията на устност и непосредственост, като по този начин са били нарушени основни принципи на наказателния процес. Предвид изложеното, налице са предпоставки да отмените Присъда № 6/15.05.2023 г. по НОХД № 167/2022 г. на Районен съд-К. и да върнете делото за ново разглеждане.

Адв. Д.: Поддържам си въззивната жалба. Тъй като съдът подробно докладва съдържащите се в нея съображения и възражения, няма да я преповтарям. Моля да отмените присъдата и да оправдаете подсъдимия по посочените съображения в жалбата. Предоставям на съда, но след като представителя на Окръжна прокуратура е установил процесуалното нарушение, ние го споделяме.

Съдът **ДАВА ПРАВО** на ЛИЧНА ЗАЩИТА на подсъдимия С. К. М..
ПОДС. М.: Придържам се към казаното от адвоката ми.

Съдът **ДАВА ПРАВО** на ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимия С. К. М..
ПОДС. М.: Моля да бъде оправдан.

Съдът **ОБЯВИ**, че ще се произнесе с решение в законния срок.
Протоколът се изготви в съдебно заседание.
Заседанието по делото се закри в 09,55 часа.

Председател: _____

Секретар: _____